

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 7 marca 2023 r. – X/Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-137/23, Alsen ⁽¹⁾)

(2023/C 235/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: X

Druga strona postępowania kasacyjnego: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 14 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/96 ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w tym przepisie zwolnienie z podatku ma zastosowanie do produktów energetycznych, co do których wiadomo, że są wykorzystywane do napędu statków podczas żeglugi na śródlądowych drogach wodnych Unii, nawet wówczas, gdy tego rodzaju produkty energetyczne (w niniejszym przypadku jest to olej napędowy) w trakcie takiego wykorzystywania nie zawierają minimalnej wymaganej ilości znacznika Solvent Yellow 124, jeżeli organy podatkowe nie posiadają co najmniej jednego dowodu wskazującego na to, że właściciel lub operator statku lub jego przedstawiciel na pokładzie statku (kapitan) jest uwickłany w przestępstwo dotyczące akcyzy, nadużycie lub uchylanie się od podatku akcyzowego w odniesieniu do przechowywanego oleju napędowego?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy art. 7 ust. 2 dyrektywy 2008/118 ⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy wiadomo, że w zbiorniku bunkrowym statku żeglugi śródlądowej znajduje się wyłącznie olej napędowy pochodzący od dostawcy paliw, który to dostawca może za zgodą organów podatkowych dopuścić ten olej do konsumpcji z zastosowaniem zwolnienia z podatku akcyzowego, sama okoliczność, że taki olej napędowy nie zawiera minimalnej wymaganej ilości znacznika Solvent Yellow 124, oznacza, że podatek akcyzowy staje się wymagalny wyłącznie wcześniej w chwili dopuszczenia oleju do konsumpcji zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. a) tejże dyrektywy?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, a zatem w sytuacji gdy zastosowanie ma również art. 7 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2008/118, czy obowiązująca w prawie Unii zasada proporcjonalności stoi na przeszkodzie temu, by podatek akcyzowy, który stał się wymagalny na mocy art. 7 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2008/118, został pobrany na podstawie art. 8 ust. 1 lit. b) tejże dyrektywy od przechowującego wyroby akcyzowe kapitana, chociaż osoba ta nie miała powodów, by wątpić, że olej napędowy dostarczono ze zwolnieniem z podatku akcyzowego zgodnie z przepisami prawa Unii i prawa krajowego?
- 4) Czy dla odpowiedzi na pytanie trzecie ma znaczenie to, że kapitan nie wykonuje swoich obowiązków w ramach zatrudnienia, lecz jest jednocześnie właścicielem statku?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. 2003, L 283, s. 51).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2008/118/WE w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. 2009, L 9, s. 12).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Ravensburg (Niemcy) w dniu 9 marca 2023 r. – TJ, KI, FA/Mercedes-Benz Bank AG, Volkswagen Bank GmbH

(Sprawa C-143/23, Mercedes-Benz Bank AG i Volkswagen Bank GmbH)

(2023/C 235/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Ravensburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: TJ, KI, FA

Strona pozwana: Mercedes-Benz Bank AG, Volkswagen Bank GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jest zgodne z prawem Unii, w szczególności z art. 14 ust. 1 dyrektywy 2008/48/WE⁽¹⁾, jeżeli w przypadku odstąpienia od umowy o kredyt konsumencki, która jest związana z umową sprzedaży pojazdu zawartą w handlu stacjonarnym, kwota odszkodowania za utratę wartości finansowanego pojazdu, którą konsument ma zapłacić kredytodawcy przy zwrocie finansowanego pojazdu, jest obliczana w taki sposób, że od ceny sprzedaży u dealera obowiązującej w chwili nabycia pojazdu przez konsumenta odejmuje się cenę zakupu przez dealera obowiązującą w chwili zwrotu pojazdu?
- 2) Czy w odniesieniu do umów o kredyt konsumencki związanych z umową sprzedaży pojazdu przepis art. 14 ust. 3 lit. b) zdanie pierwsze dyrektywy 2008/48/WE jest przepisem w pełni zharmonizowanym i w związku z tym bezwzględnie obowiązującym dla państw członkowskich?

Jeżeli na drugie pytanie prejudycjalne należy udzielić odpowiedzi przeczącej:

- 3) Czy jest zgodne z prawem Unii, w szczególności z art. 14 ust. 1 dyrektywy 2008/48/WE, jeżeli kredytobiorca po odstąpieniu od umowy o kredyt konsumencki, która jest związana z umową sprzedaży pojazdu, jest zobowiązany do zapłaty ustalonej w umowie stopy oprocentowania za okres od wypłaty kredytu sprzedawcy finansowanego pojazdu do dnia zwrotu pojazdu kredytodawcy (lub sprzedawcy)?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. 2008, L 133, s. 66).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 15 marca 2023 r. – T.G./Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid**

(Sprawa C-158/23, Keren⁽¹⁾)

(2023/C 235/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: T.G.

Druga strona postępowania: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 34 dyrektywy w sprawie kwalifikowania⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak to przewidziane w art. 7b Wet inburgering (ustawie o integracji społecznej), zgodnie z którym na osoby posiadające status uchodźcy nakłada się obowiązek pomyślnego złożenia egzaminu z integracji społecznej pod rygorem grzywny?
- 2) Czy art. 34 dyrektywy w sprawie kwalifikowania należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które zakłada, że osoby posiadające status uchodźcy zasadniczo ponoszą samodzielnie całkowite koszty programów integracyjnych?
- 3) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie drugie znaczenie ma to, że osoby posiadające status uchodźcy mogą uzyskać pożyczkę rządową na pokrycie kosztów programów integracyjnych i że pożyczka ta ulega umorzeniu, jeśli osoby takie w terminie pomyślnie złożą egzamin z integracji społecznej lub w terminie zostaną zwolnione z obowiązku integracji społecznej lub zostanie im przyznane odstępstwo od tego obowiązku?